

РЕШЕНИЕ

№ 1170

гр. София, 24.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **12039** по описа за **2021** година докладвано от съдия Адриан Янев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на [фирма] / [фирма]/ срещу Решение от 20.10.2021 г., постановено по НАХД № 3522/2021 г., по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 122-ри състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № НП-10/02.02.2021 г., издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ [населено място] (ИА „МН“), с което на основание чл.221, ал.2 във вр. с чл. 233а от Закона за здравето (ЗЗдр.) на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 лева, за нарушение по чл. 86, ал. 2, т.6 във вр. с чл. 81, ал. 2, т. 4 от ЗЗдр.

В касационната жалба са изложени доводи за постановяване на решението на СРС в нарушение на материалния закон и на процесуалните правила. Твърди се, че елементите от обективна страна на нарушението не били осъществени, за да се обоснове налагането на административното наказание. Моли съдебното решение и потвърденото с него НП да бъдат отменени.

В проведеното съдебно заседание, касаторът, редовно призован, се представлява от адв. Д., който поддържа касационната жалба и моли същата да бъде уважена. Допълнителни съображения излага в представена писмена защита. Претендира

присъждане на разноски.

Ответникът - Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, редовно и своевременно призован, не се представлява в съдебно заседание. В представена писмена молба от 02.02.2022 г. оспорва жалбата и моли решението на СРС да бъде потвърдено. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба, оспореното решение и потвърденото с него НП намира за законосъобразни.

Административен съд София-град, XV-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е приета за установена следната фактическа обстановка:

В Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ [населено място] постъпил сигнал от Д. Д. К. срещу [фирма], [населено място] във връзка с провеждане на следоперативна рехабилитация в лечебното заведение и за неправомерно поискано заплащане, касаещо хоспитализацията му.

Със Заповед № РД 13-757/30.09.2020 г. изп. директор на ИА „МН“ назначил извършване на проверка по сигнала и определил срок от 30.09.2020 г. до 16.11.2020 г.

При проверката било установено, че Д. К. бил хоспитализиран на 24.08.2020 г. в лечебното заведение в отделение „Ф. и рехабилитационна медицина“ по Клинична пътека № 265 „физикална терапия и рехабилитация при болести на опорно-двигателен апарат“. Извършени му били всички необходими за лечението процедури, като пациентът бил дехоспитализиран на 02.09.2020 г.

В история на заболяването били приложени подписаните от пациента: Декларация за информираност и съгласие по отношение на източника на заплащане на диагностиката и лечението по неговото заболяване; Декларация – медицинско съгласие за медицински действия; Декларация по чл. 2, ал. 3 от Наредбата за осъществяване на достъп до медицинска помощ. В последната пациентът декларирал, че доброволно ще внася в касата от НЗОК сумата от 28 лева за легоден и допълнителни услуги, невлизаци в заплащането от НЗОК, а именно: настаняване в стая със самостоятелно санитарно помещение; телевизор; интернет; меню за хранене; индивидуално обслужване в стационар. Приложен бил и Договор за предоставяне на услуги незаплатени от НЗОК между дружеството – касатор и Д. К., съгласно който пациентът се задължава да заплаща на болницата сумата от 809 лева за 10-дневен пакет услуги и грижи.

Лечебното заведение издало фактура №[ЕИК]/26.08.2020 г. на стойност 809 лева и пациентът превел сумата по банков път на болницата. Плащането било за „Пакет (1 лек-10 дни) период: 24.08 до 03.09.2020 г. за Д. К.“.

Длъжностните лица установили и че със Заповед № А-09/11.02.2020 г. Управителят на лечебното заведение утвърдил „Договор за предоставяне на услуги, незаплатени от НЗОК и Общи условия за настаняване и обслужване“. С друга заповед от 15.08.2020 г. Управителят утвърдил и Приложение № 1 „Ценоразпис на пакети“ към Договор за предоставяне на услуги, незаплатени от НЗОК“ и Приложение № 2 „Ценоразпис на

всички предоставяни медицински и други услуги“ към горепосочения Договор.

В „Ценоразпис на пакети“ към „Договор за предоставяне на услуги, незаплатени от НЗОК“ било посочено: Код от информационната система на ЛЗ 1. Пакет – стандартен ортопедичен; 1.1. Пакет 1 ЛЕК+КП 265, Мерна единица (ден, брой и др.) – 10 дни; Ц., заплащана от пациент – 809 лева, НЗОК – 391 лева.

Гл. счетоводител на болницата записал, че „Формираната пакетна цена от 809 лева е обща и е на основание среден разход на преминал болен на ден през стационар“. Контролните органи приели, че с издаването на фактурата и получаването на горепосочената сума, ЛЗ ограничило правото на информираност на пациента, респективно е нарушило чл. 86, ал. 2, т. 6 във вр. с чл. 81, ал. 2, т. 4 от ЗЗдр.

С писмо изх. № ИАМН-07-89/25.11.2020 г. управителят на [фирма], [населено място], бил поканен да се яви на 30.11.2020 г. за съставяне на АУАН. На 27.11.2020 г. управителят бил уведомен и по телефона, но същият заявил, че е болен от Ковид и е карантинен, като съответно не може да се яви.

На 01.12.2020 г. в дирекция „КМДОК“ в ИА „МН“ бил съставен АУАН № А-13-757-1/01.12.2020 г. на [фирма], [населено място], в който са отразени обстоятелствата по извършената проверка, описанието на фактическите елементи на твърдяното нарушение и неговата правна квалификация. АУАН бил връчен на управителя на [фирма], [населено място] на 15.12.2020 г.

В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН постъпили писмени възражения срещу така съставения АУАН.

Въз основа на съставения АУАН, на 02.02.2021 г. Изп. директор на ИА „МН“ издал и обжалваното НП № НП-10/02.02.2021 г., с което на основание чл.221, ал.2 във вр. с чл. 233а от ЗЗдр. на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 лева, за нарушение по чл. 86, ал. 2, т.6 във вр. с чл. 81, ал. 2, т. 4 от ЗЗдр.

Въз основа на така установеното от фактическа страна районният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, при спазване на сроковете по чл.34 от ЗАНН, в съответствие с изискванията на чл.42 и чл.57 от ЗАНН, както и че [фирма], [населено място] е извършило вмененото му административно нарушение по чл.86, ал.2,т.6 от ЗЗДр.

Решението е правилно.

Касационният контрол за правилност на решението, осъществяван от административния съд, е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Съдът намира, че в съставения АУАН и издаденото въз основа на него НП е посочено, че административното нарушение е извършено на датата на издаване на фактурата – 26.08.2020 г., както и че е посочено мястото на извършване на нарушението - [фирма], [населено място], ул. М.“ № 21А, поради което е налице време и място на извършване на нарушението. Освен това касационната инстанция не споделя и доводите на касатора, че неправилно като дата на извършване на нарушението е посочена датата на издаване на фактурата, а следвало да се посочи датата на хоспитализацията на пациента. Действително задължението за посочване на

цената следва да изпълни в момента на хоспитализация на пациента (25.08.2020 г.), което има пряко отношение за информираността при плащане. В тази връзка след хоспитализацията е налице продължаващо бездействие по информиране на пациента, поради което е допустимо да се приеме, че нарушението е извършено след хоспитализацията.

Посочената за нарушена разпоредба на чл. 86, ал. 2, т. 6 ЗЗдр постановява, че при хоспитализация пациентът има право да получи информация за цената на всяка една медицинска услуга, манипулация, лечение и лекарствените продукти в извънболничната и болничната помощ.

Безспорно е установено, както в развилото се административнонаказателно производство, така и в съдебното производство по обжалване на НП, че в болничното заведение е утвърден ценоразпис на допълнително предлаганите медицински услуги, извън тези, заплащани от бюджета на НЗОК по съответната клинична пътека. Безспорно е също така, че пациентът при постъпването си в лечебното заведение е попълнил декларация по чл. 2, ал. 3 от Наредбата за осъществяване на правото на достъп до медицинска помощ, с което е информиран за стойността на услугите по пакети. В одобрения с нарочна заповед ценоразпис обаче, липсват цени на отделните видове услуги, включени в пакета. Липсват също така доказателства за изразено желание от пациента за ползване на допълнително предоставяните от лечебното заведение услуги. Попълването на декларацията по чл. 2, ал. 3 от Наредбата за осъществяване на правото на достъп до медицинска помощ сочи единствено на уведомяване на пациента, че има право на достъп до медицинска помощ извън тази по ал. 1 и 2, както и на допълнително поискани услуги, свързани с оказването на медицинска помощ, които се заплащат по цени, определени от съответните лечебни заведения при спазване изискванията на наредбата. Тази декларация не представлява съгласие за ползване на допълнителни услуги и не представлява уведомяване от лечебното заведение, че пациентът ще ползва допълнителни услуги, независимо дали желае това, в какъвто смисъл са наведените твърдения в касационната жалба. Следва да се отбележи, че в договора е посочено предоставянето на пакет от услуги, но не е отразени всяка една услуга и нейната цена, за да се информира пациентът.

Неоснователни са доводите, че се касае от комплексна медицинска услуга (пакет от услуги), а не набор от услуги. Касае се за предоставяне на множество медицински услуги, които са обособени като пакет и това не изключва задължението да се посочи цената на всяка от тях. Противното разбиране би означавало недопустимо заобикаляне на разпоредбата на чл. 86, ал. 2, т. 6 ЗЗ, което ще ограничи правото на информация на пациента.

Неоснователно в възражението, че възнаграждението се определя на база продължителността на престоя и състоянието на пациента, поради което нямало как услугите да се определят индивидуално. Това е така, тъй като цената е изначално определена (809 лева), поради което същата не е свързана с посочените бъдещи несигурни обстоятелства.

Неоснователни са възраженията, че пациентът е запознат с цената на медицинските услуги. Действително по делото не е спорно, че пациентът се е запознал с ценоразпис на услугите (т. 4. 2 от договора). В случая в договора не са отразени съответните услуги от пакета, поради което пациентът е в невъзможност да се информира от ценоразписа за цената на всяка една от тях. Следва да се отбележи, че правото на пациента не го задължава да проявява активност и да иска разяснения за цената на

пакета, тъй като зад всяко едно право стои съответното задължение, което в случая е да се даде необходимата информация за цената.

Ирелвантни са обстоятелства, че НЗОК заплаща цената без да диференцира стойността на отделните услуги, тъй като това са други правоотношения и нямат пряко отношение за информиране на пациента. Правото на получаване на информация е дадено на пациентите, за които се предполага, че не притежават необходимите специални знания при предлагането на медицински услуги. Това означава, че следва да им се осигури информираност преди заплащането на услугите.

По изложените съображения, поради липсата на сочените от жалбоподателя касационни основания и на други такива по чл. 218, ал. 2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение, като законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото в полза на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева, съответно на чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София – град, XV-ти касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 20.10.2021 г., постановено по НАХД № 3522/2021 г., по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 122-ри състав.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], ДА ЗАПЛАТИ на Изпълнителна агенция „Медицински одит“ с адрес: [населено място] 1606, [улица] юрисконсултско възнаграждение, в размер на 80 лв. (осемдесет лева).

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.